

Posudek oponenta diplomové práce
Dějiny hradu a města Loket – exkurze a didaktické materiály pro výuku
regionálních dějin
Karolína Růžičková

Shodou okolností se v letošním roce u obhajob na KHI FPE scházejí hned dvě kvalifikační práce, které se zaměřují na město Loket. Je to ale vcelku pochopitelné, jelikož zvláště pro studenty z Karlovarska představuje tato městská památková rezervace nejen badatelsky atraktivní lokalitu, nýbrž často i srdeční záležitost. Zatímco jiná předkládaná práce (bakalářská) si za cíl stanovila vědeckou analýzu demografických poměrů v 19. století, tato diplomová má skromnější ambice a ryze didaktické zaměření.

S tím také souvisí skutečnost, že se autorka v prvních kapitolách „teoretické“ části při nástinu loketských dějin spokojuje s kompilací několika málo titulů, navíc spíš přehledových nebo popularizačních. Opět mi nezbývá, než si i zde postesknout, že takové nepřínosné práce dostávají přednost před poctivou řemeslnou prací sudetoněmeckých historiků velikosti Antona Gnirse či Ludwiga Schlesingera, kteří o Lokti napsali skvělá díla, na něž ovšem pomalu usedá prach, jelikož tamnímu čtenářstvu i studentům jsou jejich poznatky (faktograficky zásadní!) kvůli absentující znalosti německého jazyka v podstatě nepřístupné. Když už jsme však u těch přehledových prací, alespoň Kučovu encyklopedii našich měst a městeček autorka použít mohla. Dověděla by se mnohem více třeba o pobělohorském období, které popularizátoři prostě „nedávají“ a nabízejí k němu naprosto mezerovitá data – což je pak vidět i v kompilacích podobného typu. Nicméně, o bádání o loketských dějinách tu nejde, primárním cílem je metodické zvládnutí a popsání exkurze po městě a jeho pamětihodnostech v rámci výuky regionálních dějin. Už v názvu práce by tak ale mělo zaznít, komu je exkurze určena, zda žákům základních (což se v dalším textu dovíme) nebo/i středních škol. Případně i jakému stupni, aby čtenář nemusel být překvapen, že nakonec půjde o stupeň první a výuku v rámci vlastivědy. Další kapitoly teoretické části se tak věnují právě výuce vlastivědy a možnostem zařazení exkurzí do jejich osnov. Autorka následně exkurze rozfázovala a zamyslela se nad jejich zpracováním a vyhodnocením.

Ve druhé, „praktické“ části se již dostaneme na samotnou exkurzi do Lokte. Nejprve v rámci příručky pro učitele, která obsahuje plán dopravy, časový harmonogram v závislosti na typu dopravy (veřejná x nájemní) a obsah prohlídky loketského hradu, což je vlastně detailní rozbor tamní expozice. Díky němu se jistě případný zájemce-učitel může i rozhodnout, na co konkrétně svou návštěvu se žáky zaměří. Otázkou přitom není ani tak to, zda v případě útrpného práva někteří žáci budou chtít dovnitř jít, jako spíš to, zda jde vůbec o vhodnou náplň pro první stupeň. Kupříkladu v Německu mají takto malé děti do historických mučiren vstup zakázán. Osobně bych také zůstal u „náhradního programu“. Druhou část praktické části považuji za vůbec nejzdařilejší part celé diplomové práce. Jde o metodiku, a to jak přípravy a průběhu exkurze, tak následného vyhodnocení a tvorby nezbytného pracovního listu. Zde autorka projevila schopnost pracovat s odbornou didaktickou literaturou a účelně ji využívat. Závěr pak náleží vlastnímu průzkumu mezi učitelstvem ohledně ochoty exkurze připravovat a s žáky na ně jezdit. To rozhodně není zbytečná problematika, protože tato ochota výrazně poklesla, a naopak se silně zvýšily náklady na podobné výlety, které jsou pro nejednoho rodiče (a na Karlovarsku zvláště) už dost luxusní nadstandard.

Co mi v práci, jinak nabitě obrazovou přílohou, citelně chybí, jsou nějaké nové, neotřelé nápady, autorčina vlastní invence, třeba stvoření vlastních her ušitých na loketskou míru, návštěva některého méně obvyklého místa apod. Prostě něcoo originálnějšího.

Navzdory uvedeným připomínkám práci, která je prosto větších jazykových pochybení, navrhuji k obhajobě a hodnotím ji jako **dobrou**.

V Plzni dne 26. května 2023

doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.